

dette maatte forstaa, hvor nødvendigt det er at staa *samlet*, og hvis Samling skulde tilvejebringes, maatte det blive en Samling til Midten. »Dermed mener jeg, at yderliggaaende Standpunkter, som ikke mindst kommer frem fra visse Sider, Trusler om Produktionsstrejker og sligt, kun kan forøge Spliden blandt dem, der burde holde sammen.«

Christmas Møller (K. F.) nærrede den Forventning, at enhver nu kunde se, at der — uanset hvilke Synspunkter man havde haft med Hensyn til Forfatningspolitikken — ikke var anden rimelig Politik end at stemme ja til *Forfatningen* den 23. Maj. Der var jo faktisk heller ikke stillet noget andet Forslag op imod det nu vedtagne Grundlovsforslag. Efter *Valget* var Stillingen den: 4 konservative Stemmer imod Grundloven, deraf de 3 landstingsvalgte; ved et Valg, hvor man fra alle Sider spaaede de Konservatives Undergang, var Resultatet blevet en beskeden Fremgang i Stemmer, og selv om denne var af beskednere Format end Venstres, havde de Konservative i hvert Fald ikke laant Stemmer. Valget var et Grundlovsvalg, hvor man fra anden Side søgte paa den ene og den anden Maade at samle alt, hvad der var imod Folkestyre her i Landet; men Resultatet blev, at lige ved 80 pCt. af de Vælgere, der afgav Stemme den 3. April, gav Tilslutning til Kravet om, at eet Vælgerkorps paa een Valgdag skulde have Magten i Landet. I Nordslesvig gav Valget et stærkt og tydeligt Udtryk for, at »de sønderjyske Landsdele for hele Verden manifesterede, at denne Landsdel er saa udpræget dansk, som et Grønseiland kan være det«. — Taleren havde med stor Tilfredshed hørt den Maade, hvorpaa Hartvig Frisch havde talt om at værne Danmarks *Neutralitet*, men Det konservative Folkeparti havde Indtrykket af, at der baade med Hensyn til det aktive Forsvar og det passive Værn handlede alt for lidt fra Regeringens Side; det maatte være Regeringens Sag snarest at faa afhjulpet Manglerne ved 1937-Ordningen, og Indenrigsministeren burde drage Omsorg for, at Arbejdet med det civile Luftværn snarest muligt kom i rette Gænge. — I Anledning af Hartvig Frischs Udtalelser om *Erhvervspolitikken* gjorde Christmas Møller den Bemærkning, at det, der skilte, efter hans Opfattelse ikke var, »om der skal være Indgreb, for det mener vi alle der skal, men om Indgrebet skal have til Endemaal Produktionsmidlernes Overgang til det offentlige eller til Samfundets Eje, eller om der skal bygges, saaledes som vi mener, at al Erfaring viser er det rigtige, paa Ejendomsrets- og privat Initiativs Grund«. Og han fandt det afgørende, at Regeringen formaaede paa det givne Grundlag at gøre en virkelig stor og kraftig Indsats mod Arbejdsløsheden, hvad der næppe vilde være muligt, medmindre man paa vigtige Omraader førte en anden Landbrugspolitik end den, der var ført.